

AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA – MÁTYÁSFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. ÉVF. 2. SZÁM

2008. MÁJUS – SZEPTEMBER

Reformáció 2008.

„Tudom a te dolgaidat, és a te fáradságodat és túrérsedet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megkísértetted azokat, a kik apostoloknak mondják magokat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket; És terhet viseltél, és béketűrő vagy, és az én nevemért fáradtál és nem fáradtál el. De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.

Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.”

Jelenések könyve 2,2-5

A reformációnak és a reformációról való megemlékezésnek általában két része van: először megemlékezünk a „nagyokról”, például állítjuk bátorságukat, hitüket, felismeréseiket. De ha

csak erről szólna, ők maguk tiltakoznának legjobban, mert másodsor - és ez a lényegesebb - a reformációra való emlékezés minden évben egy nagy felkiáltójel a gyülekezeteknek: *„Önmagatokat vizsgáljátok meg! Vagy nem ismeritek fel magatokon, hogy Jézus Krisztus bennetek van?”* 2Kor.13,5

Tehát, ez az ünnep nem csak a nagy reformátorokról szól, hanem rólunk is: Jézusról és az ő mindenkori gyülekezetéről.

Ezt a kapcsolatot támasztja alá igénk is. Jézus ma a Jelenések könyvéből, levelén keresztül szól ehhez a gyülekezethez nagyon pozitív méltatással: *„Tudom a te dolgaidat és a te fáradságodat és túrérsedet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted... És terhet viseltél és béketűrő vagy, és az én nevemért fáradtál és nem fáradtál el.”* Igen, talán ez jellemzi a lassan

elmúló idei évünket is. Jó Jézus szájából hallani a dicséretet. Lám Jézus látja a szolgálatainkat, elvégzett munkánkat, az eredményeket, a sikereket. És megfogalmazza dicséretét: „*Jól vagyon jó és hű szolgálóm*”... A kísértések közepette megálltunk, az Istenről nem feledkeztünk meg, a gyülekezet különböző alkalmait megtartottuk, részt vettünk azokon.

Jézusnak azonban van negatív észrevétele is: „*de az a mondom (panaszom) ellened...*” Ha minden ilyen szép és dicséretre méltó, és maga Jézus is így ítéli meg eredményeinket, akkor mégis mi a hiba? „*Akkor mi fogatkozás van még bennünk?*” - kérdezhetjük a gazdag ifjú szavaival. „*Az első szeretetet elhagytad*” – hangzik a felelet. Luther, Kálvin, Zwingli és a többiek ezt fedezték fel, erre döbbsentek rá: elhagytuk az Isten ígését, ezért Isten nem tud megszólítani bennünket, elmaradt mellőlünk Jézus, pedig Ő az egyetlen út az Atyához. Az ügyéért való harcban elvesztettük a lényegét. Vajon mi mit veszítettünk el útközben? Ezt kell megvizsgálunk most a reformáció közeledtével. Vajon nincs szükség a

saját (hit)életünk helyreigazítására?

Hol van belőled az *első* szeretet? – kérdezi Jézus. Van benned szeretet, de én az elsőt kérem rajtad számon. Luther megfogalmazta mindannyiunk kérdését: „Hol találok egy kegyelmes Istent”. Megtalálta és ennek a megtalálásnak az öröme, boldogsága töltötte be az életét. Ő segített rajtam, őt szeretem. Hol van belőlünk a tanítványok lelkes kiáltása: „*megtaláltuk a Messiást!*” és bizonyoságtétele: „*Hová mehetnének hiszen örök élet beszéde van tenálad?*”

Ebből az örömből, szeretetből fakadnak még mindig a cselekedeteim? Mert ha nem, akkor szükségem van nekem is a reformációra: „*emlékezzél honnan estél ki és az előbbi cselekedeteidet cselekedd*”, abból az indulatból, lelkesedésből, amely az első szeretetből fakadt.

Az első szeretet lángjai legyenek ismét a tűznek lángjai, az Úrnak lángjai. Égesse meg mindazt, ami kár és szemét, és melegítse fel a kihűlt szíveket, hogy gyülekezeteink élő hitű gyülekezetek maradjanak.

Bíró Botond lelkipásztor

A teáscsésze

Egy házaspár elment vásárolni, hogy vegyenek valamit közelgő házassági évfordulójuk alkalmára. Mindketten szerették az antik tárgyakat, kerámiákat, különösen a teáscsészéket. Az egyik kerámia üzletben megláttak egy szép csészét.

A férj megkérdezte az eladót:

– „Meg szabad nézmem ezt a csészét? Még sosem láttam ennyire szépet.”

A boltos a kezébe adta, és miközben csodálta a mesteri alkotást, a csésze, legnagyobb meglepetésére megszólalt:

– Nem érted, hogyan lehetek ennyire szép? Tudod, nem voltam mindig teáscsésze. Volt idő, amikor vörös voltam és agyagnak neveztek. Mesterem kiásott, megdolgozott, összelapított, meggyúrt újra és újra, én pedig üvöltöttem a fájdalomtól!

– Hagyj békén!- üvöltöttem, de Ő csak mosolygott, és így szólt:

– Még nem.

Aztán egy gyorsan forgó korongra helyezett és én hirtelen csak forogtam, forogtam, forogtam, körbe-körbe.

– Állíts meg! Szédülök! - kiabáltam, de a Mester csak ingatta a fejét és azt mondta:

– Még nem.

Aztán betett a kemencébe. Sosem éreztem olyan forróságot! Csodálkoztam, miért akar megégetni. Sikoltoztam. Ki akartam jutni. Láthattam a Mester arcát az üvegen át, és leolvashattam ajkáról, ahogy a fejét rázta:

– Még nem.

Végül az ajtó kinyílt, kitett a polcra. Hűlni kezdtem. - Most már jobb. - gondoltam.

Aztán mindenütt befestett. A festék szaga rettenetes volt. Undorodtam tőle.

– Hagyd abba! Hagyd abba! - kiáltottam. De csak ingatta a fejét:

– Még nem.

Aztán hirtelen újra visszatett a kemencébe. Nem ugyanabba, mint először. Ez kétszer olyan forró volt. Úgy éreztem, megfulladok. Könyörögtem, mindent megbántam, sikoltoztam és sírtam. Közben láttam, amint rázza a fejét, és azt mondja:

– Még nem vehetlek ki.

Tudtam, nincs többé remény. Végem van. Kész voltam rá, hogy végleg feladjam, mire kinyílt az ajtó. A Mester kivett, és újra a polcra tett. Egy órával később elém állított egy tükröt és azt mondta:

– Nézd meg magad!

Amikor a tükörbe néztem, alig tudtam hinni a szememnek:

– Ez nem én vagyok, ez nem lehetek én!?! - hitetlenkedtem. Ez gyönyörű! Gyönyörű vagyok! - kiáltottam.

– Szeretném, ha emlékeznél arra - mondta - tudom, fájt, amikor gyúrtalak, gyömöszöltelek, de ha nem teszem, kiszáradsz. Tudom, hogy szédültél, mikor a korongon forgattalak, de ha megállítom a korongot, szétmorzsolódsz. Tudom, hogy elviselhetetlenül forró volt a kemencében, és nem értettél, miért teszek oda, de ha nem teszem, megrepedsz. Tudom, hogy rettenetes volt a szag, amikor bevontalak mázzal és befestettelek, de ha nem teszem, akkor sosem erősödsz meg, és nem lesz színes az életed. És ha nem teszek újra vissza a másik kemencébe, nem élhettél volna sokáig, nem lennél elég erős. Befejeztelek. Olyan vagy, amilyennek elképzelttem akkor, amikor hozzáfogtam a munkához.

Így formálja Urunk is az életünket. Néhányan a kemencében vagyunk, üvöltve, sikoltozva: „Engedj ki!”. Néhányan épp színesedünk, és ez kellemetlen, majd megőrjíti. Néhányan körbe forgunk, és nem tudjuk, hol vagyunk. Csak azt kérdezzük: „Mi történik velem?” Minden olyan zavaros. De Ő tudja, hogy mit tesz. Bízz benne!

TEREMTÉS VAGY EVOLÚCIÓ?

Az eddig bemutatott állatkák is bizonyítják, csodálatos testfelépítésük és működésük, nem véletlen folytán alakult ki, hosszú évek fejlődése során, hanem eleve eltervezett, egyedien megalkotott gyönyörű állatok. Minden Isten jelenlétére utal, és az Ő alkotó munkájára mutat rá! Így olvassátok, fogadjátok a következő állatot, a baglyot.

Az éjszaka vadásza

Melyik madár fülei a leghosszabbak? Nos, kitalálad? Az erdei fülesbagolyé. Hallása kitűnő. Ugyanakkor nem könnyű a füleit felfedezni, mert fehér és barna tollak fedik. Talán az is feltűnt már neked, hogy a szemei mélyen ülnek a fejében. Istennek jó oka volt rá, hogy így teremtse. Szeme körül lévő kis tollkoszorú valóságos kis „radarernyő”. E tollak segítségével minden zajt fel tud fogni. Kicsiny rejtett csatornák vezetik át a neszeket a tollazatán keresztül a füléhez. Enélkül a „hangerősítő” nélkül a bagoly hamarosan éhen veszne. A vadászatban segít neki az éles szeme is. Kutatók megállapították, hogy a bagoly szeme a gyöngé fényre is százszor érzékenyebben reagál, mint az emberi szem. Este is úgy lát, mint te, fényes nappal. Szárnyaival hangtalanul tud vitorlázni, míg a többi madár repülés közben zajt okoz. A teremtő Isten szárnyait más tollakkal látta el. Selyemszerű pihék ezek, minden zajt tompítanak. Így már érthető, miért nem tud előle az egér elmenekülni. A zsákmányát szőröstől-bőröstől nyeli le, de ettől nem fog fájni a gyomra? A csontok nem szúrják át a torkát? Figyeljétek csak, milyen csodálatosan van megalkotva! A bagoly gyomorsava elválasztja az emészthetetlen tápanyagokat, és gyomra felső rekeszében, összegyűjti azokat. Nyelőcsöve mozgása felfele tolja azt. A torkában lévő mirigyek előállítanak egy nyálszerű váladékot, ami az emésztetlen részekből kis golyókat formál, ezt köpetnek is nevezzük. Majd a bagoly ezeket lassan felöklendezi a nyelőcsövén át. Kinyitja hegyes csőrét, és kiköpi a maradékot. Így tesz tanúságot a bagoly Isten teremtő hatalmáról és bölcsességéről.

Kamarás Heléna

Hírek gyülekezetünk életéből

Május

- 18. Bíró Ferenc lelkipásztor és feleségének köszöntése
- 25. Bíró Botond megválasztott lelkipásztor beiktatása Szabó István püspök és Simonfi Sándor esperes szolgálatával
- 31. Családi és Gyermeknap a gyülekezeti házban

Június

- 1. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Botond
- 16-19. A szombati ifjúsági csoport csendeshete Inárcson
- 26. Vizitáció - Veres Sándor egyházmegyei gondnok és Simonfi Sándor esperes gyülekezetlátogatása

Július

- 6. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Botond
- 6-13. Ifjúságunk kirándulása a Hargitára

Augusztus

- 3. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Ferenc
- 10-15. Ifjúsági csendeshét Berekfürdőn

Szeptember

- 7. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Hekli Katalin Rákospalota-Óvárosi beosztott lelkipásztor
- 15-19. Gyülekezeti csendeshét Mátraházán

Október

- 5. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Sípos Aba Álmos békásmegyeri lelkipásztor

Ami még előttünk áll

Október

- 12. A vasárnap délelőtti istentiszteleten a Vakmisszió látogat gyülekezetünkbe. Igét hirdet Szabó Zoltán a vakmisszió lelkipásztora
- 23-26. A pénteki ifjúsági csoport csendeshétvégéje Monoszlón

Október (folytatás)

29-30. A reformáció ünnepére készülünk az evangélikus gyülekezettel közösen. Mindkét nap 18 órakor közös istentiszteletet tartunk

31. A reformáció napja. Ünnepi istentiszteletet tartunk Árpádföldön 17, Mátyásföldön 18 órakor.

November

2. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Simon Emil Rákospalota-újvárosi beosztott lelkipásztor

28-30. Fiala házások csendeshéttvégéje Mátraházán

December

1-6. Teológus hallgatók adventi sorozata. Minden este 6 órakor az ünnepre készülődve istentiszteletet tartunk

7. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Lőrincz Hunor Fasori beosztott lelkipásztor

Halottaink:

Báthory László	78 éves	Apostol Péterné	76 éves
Báthory Lászlóné	68 éves	Stolmár Tiborné	86 éves
Kacz János	75 éves	Molnár Lajos Bálint	76 éves
Kovács Imre	68 éves	Kapos Tiborné	77 éves
Bereznai Pál	80 éves	Balogh István	91 éves
Sári Lászlóné	77 éves	Hajdú Gábor Mihály	35 éves
Jovics György	94 éves	Molnár Péter	64 éves
Soós Béla	78 éves	Bősze Andrásné	87 éves
Kovács Imréné	72 éves	Kreitli István	86 éves
Vida Kis Jánosné	82 éves	Ötvös László	54 éves
Szerencsés Mária	65 éves	Koryürek Péter	58 éves
Gidai Ferenc	77 éves	Tóth József	76 éves

Kereszttségben részesültek:

Hanula Móric
 Szekeres Péter Bence
 Nagy Barnabás Dániel
 Nagy Bertalan Bendegúz
 Andor Marcell Bálint
 Ézsiás Péter Hunor
 Tari Zoltán
 Berkesi Dóra
 Tóth Emma Sára
 Ribarits Benedek
 Gidaly Antal
 Gidaly Krisztina
 Lóczi Ádám Zsolt
 Lengyel Ádám Róbert
 Pozsonyi Dóra
 Kovács Benedek
 Sciortino Filip Tibor
 Hortobágyi Nikolett
 Szathmáry Balázs
 Horányi Dóra
 Kántor Bianka Kinga

Suhajda Panna
 Kovács Nagy Kata
 Csizmadia Dorina
 Szegedy Dóra
 Nagy Patrik
 Hajás Leila
 Kiss Anna
 Demján Petra
 Nagy Axel
 Nagy Alex
 Paulányi Attila
 Lévy Borbála
 Waller Dávid

Felnőtt keresztységben részesültek:

Bittó Nikolett
 Rezi Tímea
 Engárt Lajos
 Lakatosné Waller Adrienn
 Waller András

Házasságkötések:

Stefkó Viktor és Serbán Mónika
 Molnár László és Szijártó Mónika
 Varga Szabolcs Péter és Mező Melinda
 Judit
 Demeter Imre Huba és Korcyl Dóra
 Szabó Péter és Matisz Melinda
 Halász Zsolt és Czeisz Zsuzsanna

Lovas Sándor és Győri Ildikó
 Kiss András és Maczika Réka
 Pintér István és Pámer Krisztina
 Tóth György László és Nagy Katalin
 Gregus Zoltán és Bittó Nikolett
 Engárt Lajos és Irházy Zsuzsanna
 Csízy Gábor és Borbás Tímea

2008.05.18. A gyülekezet megköszönte az eddig végzett munkát

Dr. Szabó István püspök megáldja a beiktatott lelkipásztort

Inárcs = csendeshét

A miniifi a nyári szünet első hetét Inárcson töltötte „csendességben”. Utunkon Bíró Botond és családja felügyelte ezt a „Csendességet”.

Az inárcsi tábor a tavalyi évhez képest sokat fejlődött, szépült, vendéglátóink köre is bővült, a gondnok úr feleségével és egy sokak által aranyosnak vélt kutyával.

Az első két napot napsütésben tölthettük el, délutánonként egy kis mozgásra is jutott idő a helyi focipályán.

Az esti áhítatok után rendszerint a tábortűz mellé telepedtünk és a ropogó tűz mellett énekeltük a kedvenc ifis dalainkat.

Az utolsó napokat elmosta az eső, de talán még ez a szomorú dolog segített bennünket, hogy jobban oda tudjunk figyelni az áhítatok komoly üzeneteire.

Hamar véget ért a hét, következett a nagy pakolás, rendrakás, az elmaradhatatlan csoportkép és még egy utolsó foci meccs is belefért a délelőttbe.

A buszon hazafelé tartva szokás szerint énekléssel foglaltuk le magunkat. Az utolsó énekkel az Áldással, és nehéz szívvel váltunk el egymástól.

Remélem mindannyian, gazdagodtunk valamiben az együtt eltöltött 4 nap alatt!

Mátraházai csendesnapok

Ismét elérkezett a szeptember, a bibliaórásonkánál már hagyománya van, hogy ilyenkor megyünk a Mátrába. Nagy örömmel vártuk az indulás napját, sajnos hűvös esős hétfő köszöntött ránk. Külön busszal és néhány kocsival szerencsésen megérkeztünk a hegyre, ahol a fiatal tiszteletes úr családja várt bennünket.

Nagy izgalommal vártuk a bibliaórákat, hiszen hosszú éveken keresztül Bíró Ferenc nagytiszteletű úr és Zsuzsika voltak velünk a Mártában. Ez volt az első alkalom, hogy ők sajnos nem tudtak eljönni. Nagyon hiányoztak. Reggelente a Bibliaolvasó Kalauz igéi szerint haladtunk. *„Szemetek van, mégsem látok, fületek van mégsem hallotok?”* – Számptalan csoda híre (valósága) vesz körül bennünket, mégis jeleket kívánunk Jézustól. *„Kinek mondanak engem az emberek? ... És ti kinek mondotok?”* - A hit nem elég önmagában, azt meg is kell vallani. Ne csak szavaink, életünk is beszéljen róla. *„Jézus nyíltan beszélt”* - elérkezettnek gondolja az időt, hogy szenvedéséről és haláláról szóljon. Végül, *„...ha valaki szégyell engem ... azt az Emberfia is szégyellni fogja”*. Aki ezt vállalja, annak sorsközösséget kell vállalnia vele. Ez kereszthordozást jelent. Esténként négy indulat gondolatait jártuk körbe: a harag, a félelem, a közömbösség és az öröm érzését.

A fent említett témákhoz sok-sok bensőséges, érdekes és tanulságos hozzászólás volt a délelőtti és az esti áhítatokon is; megnyíltak a szívek és a lelkek. Volt könnyhullatás, mosolygás, vidámság, érzékenység, régi emlékek felelevenítése, és sok imádság azokért is, akik sajnos nem lehetnek ott velünk csak lélekben. Esténként még a szobákban kisebb csoportokban folytattuk a meghitt beszélgetéseket. Így jobban megismerhettük egymást a testvérekkel; sokat jelent ha „csak” meghallgatjuk egymást, de az is lehet, hogy tudunk segíteni illetve feldolgozni egy-egy nehéz helyzetet, ha többen vagyunk. Nagyszerű dolog így közel kerülni Istenhez a Biblia által, s csak az Ő dolgaival foglalkozni. Néhány napra feledni az itthoni gondokat, bajokat.

Sajnos az idő nem kényeztetett el bennünket, maradt a hűvös, borús, esős idő egész héten, de azért kisebb-nagyobb sétákat tettünk még ha esernyővel is. A felújított üdülő nagyon szép, tiszta, modern, minden igényt kielégít, és rendkívül finoman főznek, melyért köszönet jár mind a vezetőknek, mind a dolgozóknak.

Lelkiekben feltöltődve, kipihenve, boldogan érkeztünk haza, hogy itthon tudjuk továbbadni és kamatoztatni a fent tanultakat, hallottakat családjaink és gyülekezetünk körében.

*Fenyvesiné Gabi, Kun Éva,
Takács Marcsi*

Hol ér véget az emberi méltóság?

Szörnyű állapot lehet, amikor valakit egy emésztőgödör aljába vert cölöphöz kötöznek és teljesen tehetetlenül, saját bőrén érzi, hogy a szennyvíz mind fennebb-fennebb emelkedik, és magában hordozza a veszélyt, hogy egyszer teljesen elborítja az illetőt. Nemcsak az egyre emelkedő szennyes lé bűze, utálatossága okoz szörnyű érzéseket az ilyen helyzetben levő embernek, hanem a tehetetlenség tudata, hogy: Semmit sem tehetek ellene. Tetszik nem tetszik, hányingerem van tőle vagy nem, előbb-utóbb úgyis elborít, maga alá temet a szennyes ár.

Valahogy így éreztem magam, miközben július első hétvégjének estéin végignéztem néhány TV csatorna híradóját, amelyekben valósággal hemzsegték a melegek (homoszexuálisok) fesztiváljairól, felvonulásairól szóló hírek. Európaszerte ezek voltak az illető hétvége vezető hírei. (Azt mindenki döntse el magában, hogy érdemes volt-e ennek ilyen nagy figyelmet szentelni.)

Érdekes módon a beszámolók mind úgy voltak megszerkesztve, hogy bennük a melegek, mint az emberiség jótévői, a haladó gondolkodásnak az eszményképei jelentek meg. A modern kor mártírjai ők, az eljövendő aranykor prófétái, akiket sajnos néhány száz tagot számláló, fajgyűlölő, szélsőséges, nacionalista és maradi gondolkodású

kisebbség örökösen üldöz és zaklat. Pedig a melegek csendben, szerény észrevétlenségben élnek, senkit nem bántanak erkölcsi meggyőződésében, senkit nem botránkoztatnak meg és nem is akarják a társadalmi élet békéjét felzavarni. Legalábbis a ma divatos európai szellemiség ezt próbálja emberek millióinak tudatába sulykolni. Aki erről mást mond, aki ezzel a vélekedéssel szembehelyezkedik, az az emberiség ellensége. Valószínű lesznek olyanok, akik engem is jelen írásomért szélsőséges, fajgyűlölő, konzervatív elnevezésekkel fognak „megajándékozni”. Pedig biztosíthatok mindenkit arról, hogy nem valami politikai meggyőződés, ideológia íratja velem e sorokat. Még csak nem is a gyűlölet, hanem inkább a hívő embernek a fájdalma, keserűsége, tehetetlensége.

Mert mit tehet a hívő, mikor csaknem teljesen meztelen, magamutogató, nőként megjelenő férfiakat és férfiként megjelenő nőket lát, akik fényes nappal, gyerekek és felnőttek szeme láttára, rendőri biztosítás mellett, hangos zenével végigvonulnak Európa nagyvárosain? Vagy mit tehet a hívő, mikor látja, hogy mindez szivárvány színű zászló alatt történik. (Megj.: A melegek zászlóját a szivárvány színei alkotják.) Kinek jut eszébe, hogy a szivárvány a Biblia egyik legkedvesebb, Isten szeretetét hirdető jelképe, amely nem a

melegekről, hanem Isten emberrel kötött szövetségéről beszél, melynek a következő az üzenete: A föld nem fog többé elpusztulni özönvíz által (1Móz.9,8-19). Mit tehet a hívő? Legtöbbször csak tehetetlenül kesereg, csóválja a fejét és szégyenkezve mondja: Ide jutott az Istennek hátat fordító ember!

Az az érzésem támad, hogy a bűn szennye mind, fennebb és fennebb kúszik. A „bűn szennye” kifejezést nem véletlenül használtam, mert véleményem szerint a Meleg Fesztivál és benne a Meleg Méltóság Menete épphogy *nem* az emberi méltóságról, nagykorúságról, szabadságról és másságról szól, hanem a bűnről. (V.ö. 3Móz. 18,22, 3Móz. 20,13.) Isten gyermeke sohasem mondhat „igent” a bűnre. Bárhogy is kerestem a Bibliában, a homoszexualitásra nem tudok más elnevezést használni, mint: bűn. És mint minden bűn, ez is egyfajta betegség, amely gyógyításra szorul. Nem az emberekére, hanem elsősorban Istenére.

Jézus gyakran mutatott példát arra, hogy az embert soha ne azonosítsuk az általa elkövetett bűnnel. Az embert, még ha oly szörnyű bűnt is követett el szeretni kell, mindent meg kell érte tenni a szeretet eszközeivel, hogy a megbánás, megtérés útjára lépjen. Gyűlölni csak egy valamit szabad: a bűnt.

A melegeket is szeretni kell. Segíteni őket a megtérésben, imád-

kozni bűnbánatukért keresztyén kötelességünk, viszont az általuk gyakorolt, diadalmasan, büszkén hirdetett bűnre az Istent szerető és neki engedelmeskedő ember sohasem mondhatja: „igen”, de még azt sem: „talán”. Még akkor sem, ha ezért fajgyűlölőnek és szélsőségesnek nevezik. *Itt nem lehet kompromisszumot kötni.* Úgy érzem, ebben az esetben különösképpen érvényes: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek” (ApCsel.5, 29b).

Isten türelmes a bűnös emberrel szemben, de a Szentírás arról is beszél, hogy a kegyelmi idő, amelyben alkalom nyílik a bűnbánatra, megváltozásra, egyszer véget ér. Minden bűn, amely töredelemmel nem volt letéve Krisztus keresztyé alá Isten ítélete alá esik. S hogy milyen kemény ítélet alá esik a homoszexualitás bűne arról Sodoma és Gomora pusztulása egyértelműen beszél (1Móz.19). Ezt ateista logikával, istentelen érveléssel el lehet hártani, vissza lehet utasítani, de a hívő számára nem az emberi, hanem az isteni szó a mérvadó.

Sajnálattal néztem egy amerikai melegfelvonuláson résztvevő apát, aki nagy hévvel lobogtatott egy óriási plakátot, melyre a következő mondat volt felírva: „Büszke vagyok arra, hogy az én fiam meleg!”... Isten óvjon mindenkit az ilyenfajta büszkeségtől!

*Bogdán Szabolcs szilágyborzási
lelkipásztor*

Kedves érdeklődők!

Gyülekezetünkben újabb alkalmat indítunk, amely havi rendszerességgel a felnőtten konfirmáltakat, és azokat a dolgozókat célozza meg, akik a heti rendszeres alkalmainkon nem tudnak részt venni. Célja a konfirmációra való készülődés közben felmerült további kérdések közös megbeszélése, eligazodás a Biblia tanításai között. A beszélgetések időpontja: minden hónap első hétfőjén 19 órakor. Minden érdeklődőt szeretettel várunk a gyülekezeti házban!

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:

Istentisztelet

Vasárnap 10.30 óra

(Az istentisztelet alatt a gyermekmegőrzés
a gyülekezeti házban van)

Bibliaóra:

Csütörtök 18.00 óra

Hittanóra:

Vasárnap 11.30 óra

Ifjúsági óra (28 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Ifjúsági óra (28 év alatt)

Péntek 18.00 óra

Ifjúsági óra (13-16 évesek)

Szombat 17.00 óra

Fiatalköze

Minden hónap második vasárnapján

17.00 óra

Imaóra

Szerda 18.00 óra

Baba-mama játszóköre

Minden csütörtökön 9.30 óra

Gitáros istentisztelet

Minden hónap első vasárnapján

17.00 óra

Mátyásföld:

Felnőtten konfirmáltak és érdeklődők bibliaórája:

Minden hónap első hétfőjén

19.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)

Istentisztelet

Vasárnap 9.00 óra

Bibliaóra

Péntek 14.30 óra

Hittanóra :

Péntek 16.00 óra

Hivatali idők:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855, 06/30-867-89-68

E-mail: bp-matyasfold@t-email.hu